

ПОЛИТИЧЕСКИЯТ КАПИТАЛ: ГЕНЕЗИС, НАТРУПВАНЕ, УПОТРЕБА И ЗЛОУПОТРЕБА	
<i>Титуляр на курса:</i> проф. дпн Николай Найденов	
<i>Характер на дисциплината:</i> избираема	<i>Образователно-научна степен:</i> доктор
<i>Година на обучение:</i> няма ограничения	<i>Семестър:</i> летен
<i>Кредити</i> 5	<i>Хорариум</i> 30 часа лекции
<i>Характер на обучението:</i> дискусионно и аналитично. Докторантите ще имат постоянна възможност да обсъждат повдигнатите проблеми сами по себе си или във връзка с тематиката на техните дисертации.	<i>Цели на курса:</i> - изграждане на цялостна представа за факторите, които влияят върху политическия процес; целта на тази представа е да даде надеждни ориентири в сложните политически дилеми пред Европа и света; - развиване на способност да се разграничават и анализират онези механизми, чрез които може да се натрупа политически капитал извън обхвата или в противоречие на принципите на демокрацията; - получаване на допълнителна гледна точка към дисертацията на докторанта, където и доколкото нейната тематична насоченост позволява това.
<i>Методи на оценяване:</i> - участие в дискусиите по време на курса; (20%) - самостоятелно избиране и представяне на проблем (до 2 страници) от тематиката на курса. Ако докторантът сметне за полезно, може да свърже този проблем с дисертацията си; (20 %) - Заключително есе по тема, поставена от преподавателя. Тази тема ще бъде разположена изцяло в полето на дискутираните проблеми. Тя ще бъде формулирана така, че да провокира повече към размисъл, отколкото към просто излагане на натрупаните знания. (60 %)	<i>Език на обучението:</i> - български; - английски (в случай, че има докторанти от чужбина).

Предварителни изисквания: няма

Цели на дисциплината: Въвеждане в комплексността на политическия процес, чийто връх е "осветен" от принципите на демокрацията, но основата му включва множество механизми и фактори, които ерозират демокрацията и разлагат рационалните отношения между избиратели и политици.

Съдържание на дисциплината (анотация): Под "политически капитал" се разбира подкрепата, която гражданите дават на политиците. Съобразно величината и природата на тази подкрепа, политиците могат да предприемат действия, насочени в различни посоки: доброто на гражданите (впоследствие, умножаване на политическия капитал), прилагането на непопулярни, но необходими решения; постигането на егоистични цели, прикрити от популистки действия и т.н. Всеобхватността на политическия капитал му позволява да разкрие цялото лице на политиката, а не само нейната осветена част, в която граждани и политици влизат в регламентирани от демократичната конституция отношения, дефинирани като свободен избор, делегиране на права, контрол, отчетност и отговорност. Политическият капитал включва и редица други методи за политическо влияние, независимо от това, колко са отдалечени, доколкото противоречат или застрашават демократичната логика на политическите отношения. По този начин, политическият капитал включва и влиянието на случайни, незаконни, криминални, природни и пр. фактори, които могат да повлияят върху политическия процес – било като го подлагат на изпитание (разстройват, заобикалят, подриват или оспорват), било като го делегитимират с по-голямата си ефективност, в сравнение с демократичните механизми.

Следователно, този курс систематизира възможностите за употреби и злоупотреби в политиката, дава една реалистична представа за нейните възможности и нрави като необходима предпоставка да се борим за доверието на гражданите, включително онези, които изпитват антисистемни или скептични чувства към официалните политически инициативи и интерпретации. С тази своя страна, понятието "политически капитал" представлява оръжие за противодействие на всички явления с политическо значение, които остават във вън от обхвата на официалните политически принципи и действия. Курсът следва една дълбоко реалистична логика, която се свежда до следното: ако в политиката действат фактори, чието влияние дублира и разгражда демократичните механизми, тяхното влияние трябва да се освети, а негативните им ефекти да се минимизират, независимо колко трудна изглежда това.

Тематичен план:

1. Понятието за капитал в контекста на Модерното общество. Основни видове капитал;
2. Гледни точки към политическия капитал и неговата дефиниция;
3. Критичен анализ на възгледите за политическия капитал и формулиране на цялостен подход към него;
4. Първичен и вторичен политически капитал;
5. Типология на възможните източници на политически капитал: политически решения, икономическо разслоение, национална, етническа и пр. идентичности, религиозни

вярвания, доминиращи идеологеми, политически наративи, разпространени модели на междуполови отношения и т.н.

6. Възможности за анализ на злоупотребите със задкулисните (популистски или незаконни) методи за натрупване на политически капитал.

7. Мястото на цялостната концепция за политически капитал в теорията на демокрацията.

8. Мястото на мултикултурализма, политическата коректност и толерантността в концепцията за политическия капитал. Анализ на емблематични казуси на натрупване на политически капитал извън официалните механизми на демокрацията.

Бележка: няма.

Препоръчана литература:

Bourdieu P. 1998. Social Space and Symbolic Space (1) Appendix: The “Soviet” Variant and Political Capital (pp. 14-18). In *Practical Reason: on the Theory of Action*. Stanford, CA: Stanford University Press.

Bourdieu P. 1997. The Forms of Capital. In A. H. Halsey, Hugh Lauder, Phillip Brown, Amy Stuart (eds.) *Education: Culture, Economy, and Society*. Oxford, New York: Oxford University Press, pp. 46-58.

Booth, J. A., P. B. Richard. 2015. *Latin American Political Culture: Public Opinion and Democracy*. Los Angeles, London, New Delhi, Singapore, Washington DC: CQ Press.

Bennister, M. and B. Worthy. 2012. Getting It, Spending It, Losing It: Exploring Political Capital . paper presented at the *Annual Conference of Political Studies Association*.

Flora, C. B., J. L. Flora, S. P. Gasteyer. 2016. *Rural Communities: Legacy and Change* (5th ed.). Boulder, CO: Westview Press.

Hickey, S. 2005. Political Capital, Poverty and Livelihoods in Africa: The Politics of Influencing Policy. In S. Jones and N. Nelson (eds.), *Practitioners and Poverty Alleviation: Influencing Urban Poverty Policy from the Ground Up*. London: ITDG, pp. 71-84.

Liu, Z. 2003. The Economic Impact and Determinants of Investment in Human and Political Capital in China. *Economic Development and Cultural Change*, Vol. 51, No. 4, pp. 823-849.

Nayden, N. 2012. Political Capital Conceptualization: Reclaiming the heart of Democracy. Available at: http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2041998

Schier, S. E. 2008. *Panorama of a Presidency: How George W. Bush Acquired and Spent His Political Capital*. Armonk, NY: M.E. Sharpe, Inc.

Schugurensky, D. 2000. Citizenship Learning and Democratic Engagement: Political Capital Revisited. Paper presented at the 41st Annual Adult Education Research Conference. Vancouver: AERC, June 2-4, 2000. Published in Conference Proceedings, pp. 417-422.